

οἵτινες στρέφονται περὶ αὐτὸν ὡς οἱ τοῦ ἡμετέρου συστήματος περὶ τὸν ἥλιον, καὶ ἕκαστος πάλιν πλανήτης ἔχει ὄχι μόνον ἓνα δορυφόρον, ὡς ἡ ἡμετέρα γῆ τὴν σελήνην, ἀλλὰ πολλοὺς πολλὰκις, διὰ τῶν ὁποίων φωτίζεται κατὰ τὴν νύκτα». —Καὶ τολμᾶτε, εἶπεν ἡ κυρία, νὰ ἐκφέρητε χωρὶς φόβον, χωρὶς αἰσχύνην τὴν βλασφημίαν ταύτην; —Βλασφημίαν καὶ ποίαν; ἠρώτησα ἀπορών. —Ἐπιμένετε, μοὶ εἶπε μετὰ δυσαρρεσκείας πλέον, ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἕτεροι ἥλιοι; —Δὲν δύναμαι, κυρία μου, νὰ ἀρνηθῶ μίαν ἀλήθειαν ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἐξηκριθωμένην, ἀπὴντησα. Ἡ κυρία ἠγέρθη μεθ' ὀργῆς καὶ ἐσπευσε νὰ ἀναχωρήσῃ. Ἡ ὀργή, ἡ ἀγανάκτησις καὶ ἡ ταραχὴ τῆς ἐφάνιντο διὰ τοῦ καταπορφύρου προσώπου τῆς καὶ τῶν κατώχρων χειλέων τῆς. Δὲν ἠθέλησεν οὐδὲ νὰ φάγῃ, καὶ ψεύγουσαν τὴν ἡκούσαμεν ψιθυρίζουσας, —Θεέ μου! ὁποία ἀσέβεια! ὁποία βλασφημία!

Μία ἀλήθεια ἐξηκριθωμένη, καθαρὰ ἐπιστημονικὴ ἔχαρακτηρίσθη ὑπὸ τῆς δεισιδαιμονίας ὡς ἀσέβεια καὶ βλασφημία! Ἀλλ' ἐρωτῶ ὑμᾶς, δὲν θαυμάζετε τὸν Γουτεμβέργην ἐφευρόντα τὴν τυπογραφίαν, τὸν Διδότον τὸν χάρτιν, τὸν Κολόμβον τὴν Ἀμερικὴν, τὸν Φούλτωνα τὰ ἀτμοκίνητα, τὸν Ἐδισῶνα τὴν λυχνίαν τοῦ μέλλοντος; Ὅπως ὁμοῦ θὰ ἦτο ὁ θαυμασμὸς ὑμῶν, ἐὰν πάντα ταῦτα ἐχρεωστοῦντο εἰς τὴν μεγαλοφυΐαν ἑνὸς μόνου ἀνδρός;

Στρέψατε πρὸς τὸν οὐρανὸν, παρατηρήσατε τὴν πληθύν ἐκείνην τῶν κόσμων, ἣν ὁ Ὑψίστος διεσκόρπισεν ἐπὶ τοῦ ἀπείρου! Ὅποια τὰ αἰσθήματα ὑμῶν! Ὅπως ὁ θαυμασμὸς καὶ ἡ ἐκπληξίς; Ἀλλ' ἂν σεῖς ἐκ τῆς ἀπλῆς θεωρίας τοῦ πολλοστοῦ μόνον τῶν θαυμασίων τοῦ οὐρανοῦ ὑπὸ τοιούτων κατέχθησθε αἰσθημάτων, ὅποια ἄρα εἶνε τὰ αἰσθήματα τοῦ ἐπιστήμονος, ὅστις δύναται νὰ γνωρίσῃ περισσότερον τὰ μυστήρια ταῦτα! Ἀπερίγραπτος εἶνε ἡ συγκίνησις, ὁ θαυμασμὸς, ἡ ἐκπληξίς αὐτοῦ, ὅταν αἴφνης εὗρεθῇ ἀπέναντι τῶν ἀναριθμητῶν ἐκείνων ἡλίων, σεληνῶν καὶ ἀστέρων, τῶν ὁποίων τὴν ὑπαρξίν οὕτε κἂν ὑποπεύσατε ὑμεῖς.

Αὐξάνει ὁ θαυμασμὸς αὐτοῦ λοιπὸν πρὸς τὸν Θεόν, κρατύνεται ἡ πίστις, ἡ λατρεία αὐτοῦ ἡ καταστρέφεται;

I. ΓΑΛΑΤΗΣ

ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΗΣ ΚΑΚΗΣ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΗΣ

Ὁ Σωφρόνιος συνετὸς διδάσκαλος, δὲν ἐπέτρεπεν οὔτε εἰς τοὺς ἡλικιωθέντας υἱοὺς αὐτοῦ καὶ θυγατέρας νὰ συναναστρέφονται μετ' ἐκείνων ὧν ἡ διαγωγὴ δὲν ἦτον ἀγνή καὶ εὐθεία. — Ἀγαπήντε πᾶτερ, εἶπεν ἡ εὐγενὴς Εὐλαλία εἰς αὐτὸν μίαν ἡμέραν, ὅταν τῇ ἀπηγόρευσε, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, νὰ ἐπισκεφθῇ ματαιόφρονα κόρην, θὰ μᾶς νομίζετε παῖδιθ' ἐὰν φαντάζεσθε ὅτι θὰ ἐκτεθῶμεν εἰς κίνδυνον διὰ τοῦτου». — Ὁ πατὴρ ἔλαβε σιωπῶν ἐσβεσμένον ἄνθρακα ἐκ

τῆς θερμάστρας, καὶ τὸν ἐπλησίασεν εἰς τὴν θυγατέρα του. «Δὲν σὲ καίη, παιδί μου, πάρε το». — Ἡ Εὐλαλία τὸ ἔπραξε καὶ ἰδοὺ αἱ ὠραῖαι καὶ λευκαὶ αὐτῆς χεῖρες ἐλευρώθησαν καὶ ἐμαύρισαν, τὸ αὐτὸ δὲ ἔπαθε καὶ ἡ λευκὴ αὐτῆς ἐσθῆς.

«Ἀλλὰ χρειάζεται προσοχὴ ὅταν πιάνωμεν ἄνθρακα», εἶπεν ἡ Εὐλαλία, θυμωθεῖσα.

«Ναὶ ἀληθῶς, εἶπεν ὁ πατὴρ, βλέπεις τέκνον μου, οἱ ἄνθρακες ἐτι καὶ ὅταν δὲν καίουν, μαυρίζουν· οὕτω συμβαίνει καὶ μὲ τὴν συναναστροφὴν τῶν κακῶν».

Τὸ δημόσιον χρέος τῆς Νέας Ζηλανδίας ἀνέρχεται εἰς 24,543,303 λίρ. στερ. ἡ δὲ ἐτησίᾳ πληρωμὴ τόκων εἰς 1,083,943 λίρ. Τοῦτο βεβαίως εἶναι ὑπέρογκον ποσὸν διὰ πληθυσμὸν τοσοῦτον μικρόν. Μέγιστα ποσὰ ἐλήφθησαν πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμων καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ν. Ζηλανδίας ἀνέρχεται εἰς 412,000 κατοίκους. Τὰ δ' ἀνεῖα ὁμοῦ ταῦτα ἐγένοντο πρὸς δαπάναν παραγωγικὰς. Τὸ χρέος ἑνὸς κράτους ὅταν γίνεται πρὸς αὐξήσιν τῆς συγκοινωνίας καὶ ἄλλα δημόσια ἔργα χρήσιμα εἰς ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας δὲν εἶναι κυρίως χρέος. Τὸ δανείζεσθαι χάριν στρατιωτικῶν μέτρων εἶναι δαπάνη οὐδεμίαν παραγωγὴν φέρουσα ἐντεῦθεν χρεὴ τοιαύτης φύσεως εἶναι ὀλέθρια εἰς τὰ κράτη.

Τὸ κλίμα τῆς Ν. Ζηλανδίας εἶναι ἐκ τῶν ἀρίστων ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τοὶ αἰρηγῆδιοι μεταβολαὶ συμβαίνουσι. Βροχὴ καὶ ἥλιος διαδέχονται ἄλληλα ἀδιακόπως.

ΤΟ ΚΑΝΙΣΤΡΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΜΑΪΟΥ

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὰ ἄνθη εἶνε τρόπαν τινὰ βαθεῖα ἐκδηλώσις τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπης. Εἶνε ἐν αἰσθημα τοσοῦτον λεπτὸν, τοσοῦτον ἅγιον, ὥστε τολμῶμεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι πᾶς, ὅστις θαυμάζει καὶ ἀγαπᾷ τὰ ἄνθη, ἀδύνατον εἶνε νὰ μὴ σέβηται καὶ λατρεύῃ τὸν Θεόν! Τὸ ἄνθος εἶνε τὸ λεπτότερον, τὸ εὐγενέστερον, τὸ τρυφερώτερον, τὸ μᾶλλον ἀξιοθαύμαστον τῶν ἐν τῇ φύσει δημιουργημάτων. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι καθὼς καὶ οἱ Ῥωμαῖοι καὶ τὰ πλεῖστα ἔθνη τῆς γῆς ἀπέδωκαν θεῖαν λατρείαν καὶ ἄπειρον σεβασμὸν πρὸς τὰ ἄνθη. Φαῖδροι καὶ μειδιῶντες ἐχαιρέτων ἐκάστοτε τὴν ἐποχὴν τῶν ἀνθῶν, ὡς τὸν χρόνον, καθ' ὃν γίνεται ἡ ἀνανέωσις τῆς ζωῆς, τῆς φύσεως καὶ τῆς εὐθυμίας.

Τὸ ἄνθος εἶνε ἡ εἰκὼν τοῦ ἡμετέρου βίου· εἶνε τὸ σύμβολον τῆς ἀθωότητος· ἡ ἀγάπη λοιπὸν πρὸς τὰ ἄνθη εἶνε νόμος τῆς φύσεως, εἶνε φόρος εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Θεόν καὶ πᾶσα εὐγενής, πᾶσα ἀγαθὴ καὶ γενναία καρδίᾳ ἀγαπᾷ καὶ λατρεύει τὰ ἄνθη.

Ἡ μικρὰ Ἰουλίᾳ, ὡς μία ἐκ τῶν ἀγαθῶν τούτων φύσεων, πλήρης χαρᾶς ἀπεριγράπτου ἐχαιρέτησε τὰς πρώτας ἀκτῖνας τοῦ φωτός, τὸ πρῶτον φίλημα τοῦ Μαΐου, ὅστις ἀνθοστεφής καὶ χαρωπὸς βλίνει βραδέως,